

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวมต่อภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวี โดยเปรียบเทียบภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยายและนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนและระดับภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวมรายบุคคล

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวีก่อนและหลัง

การใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส

อาชีพ การติดเชื่อ พฤติกรรมทางเพศ ระยะเวลาติดเชื่อ ระยะอาการ ประวัติการฆ่าตัวตาย

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	8	40
หญิง	12	60
อายุ		
21-30 ปี	2	10
31-40 ปี	14	70
41-50 ปี	3	15
51-60 ปี	1	5
ระดับการศึกษา		
ประถม	15	75
มัธยม	5	25
สถานภาพสมรส		
โสด	3	15
หม้าย	6	30
หย่า/ร้าง	1	5
คู่	10	50
อาชีพ		
ไม่มีอาชีพ	9	45
รับจ้าง	7	35
ค้าขาย	4	20
การติดเชื่อ		
ทางเพศ	14	70
ทางเข็ม	1	5
ไม่ทราบ	5	25

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส
อาชีพ การติดเชื้อ พฤติกรรมทางเพศ ระยะเวลาติดเชื้อ ระยะอาการ ประวัติการฆ่าตัวตาย
(ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมทางเพศ		
รักร่วมเพศ	2	10
รักต่างเพศ	18	90
ระยะเวลาติดเชื้อ		
1-5 ปี	10	50
6-10 ปี	8	40
มากกว่า 10 ปี	2	10
ประวัติการฆ่าตัวตาย		
มี	4	20
ไม่มี	16	80
ภาวะเศรษฐกิจ		
มีหนี้สิน	3	15
ไม่พอใช้	3	15
พอใช้แต่ไม่เหลือเก็บ	13	65
พอใช้และเหลือเก็บ	1	5

จากตารางที่ 3 ลักษณะของผู้ติดเชื้อเอชไอวี พบว่า โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 70 มีระดับการศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 75 สถานภาพสมรสคู่คิดเป็นร้อยละ 50 ไม่ได้ประกอบอาชีพคิดเป็นร้อยละ 45 มีการติดเชื้อเอชไอวีทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 70 นิยมมีเพศสัมพันธ์ต่างเพศร้อยละ 90 ทราบว่าติดเชื้อเอชไอวีอยู่ในช่วง 1-5 ปี ร้อยละ 50 มีประวัติการฆ่าตัวตายเป็นร้อยละ 20 และเรื่องภาวะเศรษฐกิจมีพอใช้แต่ไม่เหลือเก็บคิดเป็นร้อยละ 65

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนและระดับภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวีก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวมรายบุคคล
 ตารางที่ 4 คะแนนและระดับภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวีก่อนและหลังการใช้โปรแกรมรายบุคคล(n=20)

คนที่	ก่อนใช้โปรแกรม		หลังใช้โปรแกรม	
	คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ
1	14	น้อย	12	น้อย
2	19	ปานกลาง	16	น้อย
3	16	น้อย	11	น้อย
4	19	ปานกลาง	9	ปกติ
5	13	น้อย	2	ปกติ
6	15	น้อย	4	ปกติ
7	11	น้อย	2	ปกติ
8	22	มาก	14	น้อย
9	19	ปานกลาง	13	น้อย
10	30	มาก	30	มาก
11	14	น้อย	4	ปกติ
12	11	น้อย	3	ปกติ
13	11	น้อย	8	ปกติ
14	19	ปานกลาง	10	ปกติ
15	28	มาก	22	มาก
16	21	มาก	4	ปกติ
17	13	น้อย	4	ปกติ
18	19	ปานกลาง	14	น้อย
19	18	ปานกลาง	17	ปานกลาง
20	11	น้อย	0	ปกติ

จากตารางที่ 4 คะแนนภาวะซึมเศร้าก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวมของกลุ่มตัวอย่างผู้ติดเชื้อเอชไอวีเป็นรายบุคคลพบว่า ก่อนได้รับโปรแกรมผู้ติดเชื้อ

เอชไอวี มีคะแนนซึมเศร้าอยู่ในระดับน้อย 10 คน ระดับปานกลาง 6 คนและระดับมาก 4 คน แต่ภายหลังจากใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวมพบว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีคะแนนซึมเศร้าอยู่ในระดับน้อย 6 คน ระดับปานกลาง 1 คนระดับมาก 2 คน และส่วนใหญ่คือ 11 คน มีภาวะซึมเศร้าอยู่ในระดับปกติ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวีก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวีก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวม

ภาวะซึมเศร้า	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	t
ก่อนการใช้โปรแกรม	17.15	5.38	ปานกลาง	7.712*
หลังการใช้โปรแกรม	9.95	7.61	ปกติ	

$p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวีก่อนและหลังได้รับการพยาบาลแบบองค์รวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.712$) โดยคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าหลังการได้รับโปรแกรมการพยาบาลแบบองค์รวมต่ำกว่าก่อนได้รับโปรแกรม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน